

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA PODKARPACKIEGO

Rzeszów, dnia piątek, 28 kwietnia 2017 r.

Poz. 1821

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR P-II.4131.2.63.2017 WOJEWODY PODKARPACKIEGO

z dnia 27 kwietnia 2017 r.

Na podstawie art. 85, 86 i 91 ust. 1 i ust. 2 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2016 r. poz. 446) oraz na podstawie przepisów § 7 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124) oraz art. 20 ust. 1 w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późn. zm.).

STWIERDZAM NIEWAŻNOŚĆ

uchwały Nr XLI/881/17 Rady Miasta Rzeszowa z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Nr 263/3/2014 w rejonie ul. Krajobrazowej w Rzeszowie.

Uzasadnienie

Rada Miasta Rzeszowa w dniu 28 marca 2017 r. podjęła uchwałę Nr XLI/881/17 w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Nr 263/3/2014 w rejonie ul. Krajobrazowej w Rzeszowie. Uchwała ta wpłynęła do organu nadzoru w dniu 3 kwietnia 2017 r.

Z ustaleń dokonanych przez organ nadzoru wynika, że przedmiotowy plan został uchwalony z istotnym naruszeniem zasad jego sporządzania.

Organ nadzoru oceniając przedmiotową uchwałę pod kątem zgodności z prawem stwierdził, że narusza ona § 7 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124) oraz art. 20 ust. 1 w związku z art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (Dz. U. z 2016 r. poz. 778 z późn. zm.). W dniu 25 kwietnia 2017 r. do Wojewody Podkarpackiego wpłynęły wyjaśnienia Prezydenta Miasta Rzeszowa co do ustaleń treści planu, które w ocenie organu nadzoru nie mogą zostać uwzględnione.

Przede wszystkim w pierwszej kolejności organ nadzoru stwierdził, że ustalona w planie szerokość w liniach rozgraniczających dla części drogi publicznej klasy dojazdowej oznaczonej na rysunku planu symbolem KDD, nie spełnia wymogów wynikających z § 7 ust. 1 Rozporządzenia Ministra Transportu i Gospodarki Morskiej z dnia 2 marca 1999 r. w sprawie warunków technicznych jakim powinny odpowiadać drogi publiczne i ich usytuowanie (Dz. U. z 2016 r. poz. 124), stosownie do których szerokość ulicy w liniach rozgraniczających dla drogi klasy dojazdowej nie powinna być mniejsza niż 10 m.

Odnosząc się do argumentacji dotyczących niekwestionowania analogicznych rozwiązań przyjętych w mpzp Nr 263/3/2014 w rejonie ul. Krajobrazowej, zauważam, iż są one nieuzasadnione, gdyż przedmiotowe sytuacje są diametralnie różne. Wyznaczony w ww. planie teren oznaczony symbolem KDD.1, przeznaczony pod część drogi publicznej dojazdowej, stanowi rzeczywiście fragment terenu (klin) o szerokości od 0 do około 4 m, który samodzielnie nie może stanowić drogi zapewniającej połączenie komunikacyjne. Wyznaczony natomiast w przedmiotowym planie odcinek drogi KDD od drogi 1KL do

połączenia pomiędzy drogami oznaczonymi symbolami KDD.1 i KDD.2, wyznaczonymi w terenach sąsiadujących obowiązujących miejscowych planów zagospodarowania przestrzennego, stanowi pas terenu o szerokości nie mniejszej niż 6 m, który samodzielnie może być zagospodarowany jako powiązanie komunikacyjne.

W załączniku Nr 2 do uchwały, stanowiącym rozstrzygnięcie Rady Miasta o sposobie realizacji inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy oraz zasadach ich finansowania, zawarto informację, iż niniejszy plan nie przewiduje realizacji powyższych inwestycji i równocześnie nie przewiduje się nakładów ponoszonych na ich realizację. Niemniej jednak z Prognozy Skutków Finansowych uchwalenia przedmiotowego planu wynika, iż po stronie wydatków z miejskiego budżetu, przewiduje się wykup gruntów pod drogę publiczną gminną, oznaczoną symbolem KDD jak i koszt jej budowy (zadania należące do zadań własnych gminy). Nie odniesiono się natomiast do tych wydatków w ww. rozstrzygnięciu, co stanowi naruszenie przepisu art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który stanowi, że plan miejscowy uchwała rada gminy, po stwierdzeniu, że nie narusza on ustaleń studium, rozstrzygając jednocześnie o sposobie rozpatrzenia uwag do projektu planu oraz sposobie realizacji, zapisanych w planie, inwestycji z zakresu infrastruktury technicznej, które należą do zadań własnych gminy, oraz zasadach ich finansowania, zgodnie z przepisami o finansach publicznych. Część tekstowa planu stanowi treść uchwały, część graficzna oraz wymagane rozstrzygnięcia stanowią załączniki do uchwały.

Dla terenu oznaczonego symbolem MN/U niewłaściwie ustalono w § 11 ust. 4 pkt 1 i 2 zasady podziału nieruchomości na działki budowlane dla zabudowy szeregowej lub bliźniaczej, gdyż dla terenu MN/U ustalono przeznaczenie jedynie pod zabudowę mieszkaniową jednorodzinną wolnostojącą (§3 ust.1 pkt. 3 w związku z §11 ust.1). Zapisy planu w tej części są ze sobą sprzeczne.

Ponadto, organ nadzoru zauważa, iż poza obszarem nowego planu miejscowego pozostał teren o symbolu UCs, dla którego określono w § 38 ust. 2 obowiązującego planu, zasady obsługi komunikacyjnej z ciągów pieszo-jezdnymi, oznaczonych symbolami 2KX/KD i 5KX/KD. Niemniej jednak z chwilą wejścia w życie nowego planu miejscowego, tracą moc ustalenia obowiązującego planu m.in. w zakresie terenów oznaczonych symbolami 2KX/KD i 5KX/KD. Powyższe powoduje, iż wejście w życie obecnie uchwalanego miejscowego planu uniemożliwi stosowanie ustaleń planu obowiązującego w zakresie obsługi komunikacyjnej terenu UCs, który pozostanie bez dostępu komunikacyjnego.

Nieprawidłowe jest ustalenie wprowadzone w treści § 5 ust. 3 pkt 3, gdyż nie ma charakteru stanowiącego, zawiera jedynie informację o tym czego plan nie ustala, co stanowi naruszenie § 11 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów w sprawie „Zasad techniki prawodawczej”.

Przepisy końcowe, normujące sytuację obowiązującego Miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Nr 32/14/2000 „Wzgórza staroniwskie” przy al. W. Witosa w Rzeszowie, którego ustalenia w granicach objętych niniejszym planem tracą moc, zostały sformułowane w niewyczerpujący sposób. Obowiązek przedmiotowych regulacji wynika z § 39 i § 83 pkt 2 Rozporządzenia Prezesa Rady Ministrów z dnia 20 czerwca 2002 r. w sprawie „Zasad Techniki Prawodawczej”.

Powyżej przytoczone nieprawidłowości stanowią istotne naruszenie zasad sporządzania planu, co zgodnie z przepisem art. 28 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym powoduje jego nieważność.

Przyznana radzie gminy kompetencja w zakresie uchwalania miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego oraz samodzielność kształtowania i prowadzenia polityki przestrzennej na terenie gminy nie oznacza zupełnej dowolności. Akt prawa miejscowego organu jednostki samorządu terytorialnego stanowiony jest na podstawie upoważnienia ustawowego i winien być sporządzany tak, by przyjęte w oparciu o to upoważnienie normy uzupełniały wydane przez inne podmioty przepisy powszechnie obowiązujące kształtujące prawa i obowiązki ich adresatów. Zapisy planu muszą zawierać sformułowania jasne, wyczerpujące, uniemożliwiające stosowanie niedopuszczalnego, sprzecznego z prawem luzu interpretacyjnego (wyrok WSA z 15.12.2011 II SA/Wr76/11, wyrok NSA a dnia 9 czerwca 2014r. sygn. akt. II OSK 3083/13). Wymóg jasnego, precyzyjnego formułowania ustaleń planu jest w pewnym sensie realizacją praw i wolności obywatelskich. Zapisy zawarte w Planie powinny być więc dokładne, jasne i czytelne i winny wypełniać Zasady techniki prawodawczej (§ 4, §5 i §6 Zasad...), a zapisy naruszające te Zasady nie mogą znajdować się obrotu prawnym. Uchwały te podlegają ogłoszeniu w Dzienniku

Urzędowym Województwa i jest to dodatkowa przesłanka stwarzająca wymóg czytelności i jasności w zapisach planów miejscowych.

Mając na uwadze wskazane nieprawidłowości, stwierdzić należy, że podjęta przez Radę Miasta Rzeszowa uchwała Nr XLI/881/17 z dnia 28 marca 2017 r. w sprawie uchwalenia Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego Nr 263/3/2014 w rejonie ul. Krajobrazowej w Rzeszowie - narusza w sposób istotny zasady sporządzania planu, wobec powyższego ma zastosowanie przepis art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, zgodnie z którym istotne naruszenie zasad sporządzania studium lub planu miejscowego, istotne naruszenie trybu ich sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie, powodują nieważność uchwały rady gminy w całości lub części. Pojęcie zasad sporządzania planu zagospodarowania przestrzennego należy wiązać ze sporządzaniem aktu planistycznego, a więc zawartością aktu planistycznego (część tekstowa, graficzna i załączniki), zawartych w nim ustaleń, a także standardów dokumentacji planistycznej.

Na rozstrzygnięcie nadzorcze służy skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Rzeszowie, ul. Kraszewskiego 4A, w terminie 30 dni od jego otrzymania.

**z up. Wojewody Podkarpackiego
DYREKTOR GENERALNY URZĘDU**

Marcin Zaborniak